

חכמת נשים

פרשת ויקהל - שיקלים התשוב"ד

דברים יקרים מלב אל לב
מאת הרבנית
נעמי שמואלי תליט"א
אשת חבר

למו"ר ועט"ר הגה"צ
רבי בנידו שמואלי שליט"א
ראש ישיבת המקובלים
"נדר שלום" תב"ץ

גליון מס' 272

משמיעין על השקלים

בשמחה ובטוב לבב אנו נכנסות אל חודש אדר הנהדר, משנכנס אדר מרבין בשמחה - אדר השני - בשעה טובה.

ואף שבימים אלו מאוד קשה לשמוח, עקב המצב הנורא הפוקד את עם ישראל במלחמה המורכבת הזו, עם החטופים והפצועים הרבים, ומשפחות שלמות שאיבדו את יקיריהן.

אבל "כי בשמחה תצאו", על ידי שמחה יוצאין מכל הצרות, מכל הבעיות, ועל ידי שמחה כזו אמיתית של חודש אדר, בעז"ה נזכה לישועה גדולה, כמו שעשה הקב"ה לאבותינו בימים ההם בזמן הזה.

בשבת זו קוראין את פרשת שקלים, אחת מתוך ארבעת הפרשיות השייכות לחודש אדר.

באחד באדר "משמיעין על השקלים", מכריזין כדי שיזכרו כולם שצריך לתת מחצית השקל להשתתף בהקרבת קורבנות הציבור במשך השנה, וכיום גם כן על ידי שנותנים למי שעוסק בתורה זוהי תקנת חז"ל לעשות "זכר למחצית השקל".

והשייכות בין פרשה זו לחג הפורים הוא, כי ידוע שבחודש זה המן הרשע רצה להשמיד ח"ו את עם ישראל. וצוה אותנו הקב"ה ליתן מחצית השקל כדי להקדים לשקלי המן ולבטל את המיתה מעל עם ישראל ע"י מצות מחצית השקל, ויש רמז לצדקה זו שמצלת מן המיתה במילה "מחצית", דהנה הצ' שבאמצע תיבת מחצית היא צדקה. וע"י הצדקה מרחיק את המות, שהרי האותיות הרחוקות מהצ' הם מ' בתחילה ות' בסוף, אותיות מ"ת, והאותיות הקרובות הם ח"י הסובבים את הצ' הרומזת לצדקה, ובזה רמז שהצ' היא מצות הצדקה מרחיקה את המות ומקרבת את החיים אליה, ע"י מצוה יקרה זו של מחצית השקל.

ומסופר על מו"ר ועט"ר המקובל האלקי רבי מרדכי שרעבי זצוק"ל, שיום אחד פנה אליו יהודי בדמעות שליש ואמר לו שיש לו גידול בגוף ב"מ, וצריך לעבור ניתוח בעוד שבועיים. הסתכל הרב על הצילום ואמר

המשך בעמוד הבא

אשרת
חיל
מי ימצא
ורחוק
מפנינים
מנרה

לו, בעזרת ה' לא תצטרך לעשות ניתוח, רק תתן שתיים עשרה אלף לירות עבור התיקון שנעשה. למרות שבדרך כלל היה הרב מבקש ששים לירות אבל במקרה הזה למרבית הפלא ביקש הרב סכום גדול. באותו יום הלך החולה, לוח את הכסף ונתן לרב את כל הסכום הנדרש.

מיהו הרב לחלק למוסדות ולאברכים את כל הכסף, ועשה תיקון. לאחר שבועיים אמר לו הרב תאמר לרופאים שאני מבקש שלא יעשו ניתוח לפני שעושים צילום חוזר. הלך ואמר לרופאים כדברי הרב ולא הסכימו, וטענה בפניהם - יש לנו צילום ברור מפעם שעברה, ושום דבר לא ישתנה. לאחר הפצרות רבות הסכימו הרופאים לצילום חוזר ואכן נדהמו למראה עיניהם כשראו שאין שום דבר בגופו ושלחוהו לביתו לחיים ולשלום.

נסע האיש שוב לביתו של הרב, להודיעו על הבשורה הטובה, אמר לו הרב דע לך שנגזר עליך בשמים להוציא סכום של שתיים עשרה אלף לירות. התפללתי להקדוש ברוך הוא שהסכום הזה תוציא למקומות טובים ולא עבור טיפולים ורופאים, ובחסדי ה' נענתי בתפילה.

עוד סיבה יש לכך שכולם משתתפין בנתינה זו, וזה מאחד את כל עם ישראל, כי על ידי שכל איש יהודי נותן מחצית, מתחברים כל המחציות להיות שלם אחד, ומי כעמך ישראל גוי אחד בארץ. וזהו תשובת המשקל לקטרוגו של המן "ישנו עם אחד מפוזר ומפורד בין העמים", היא אחדות ואהבת ישראל. ולפיכך אמרו חכמים "משמיעין על השקלים" ולא מכריזין, כי משמיעין הוא לשון כינוס והתאספות כמו שכתוב (שמואל-א טו) "וישמע שאל את העם".

מעשה שהיה עם ר' חיים מוולוז'ין בעת אשר פלש המצביא הגדול נפוליאון קיסר, מצרפת לרוסיה, עם צבא אדיר שהיו בו למעלה מחצי מיליון אנשי חרב מלומדי מלחמה, היה זה בחודש תמוז תקע"ב אחרי הצלחות מרשימות ביותר, רוב מדינות אירופה כבר נכנעו למרותו של נפוליאון, אולם החלטתו של נפוליאון אם להסתער על לב הממלכה הרוסית לוותה בהתלבטויות רבות.

שמע נפוליאון על גדלותו וחכמתו הרבה של הגאון רבי חיים מוולוז'ין זצ"ל, וכאשר הגיעו נפוליאון וצבאו לחניית לילה סמוך לוולוז'ין ביקש נפוליאון להפגש ולהתייעץ עם רבי חיים. הוא פנה אליו ושאלו: "מה דעתך על עתיד מלחמה קשה זו שפתחתי בה, האם תסתיים אף היא בניצחון כביר, או חלילה אסון נורא מוכן לי אי שם בדרכי".

השיבו רבי חיים, אמשול לך משל למה הדבר דומה, לנסיך אחד שעשה פעם את דרכו במרכבה אדירה רתומה לארבעה סוסים אבירים ומשובחים. והנה בהגיעו לתוך יער עבות מעדו רגלי אחד הסוסים לתוך ביצה טובענית, ומשך אחריו גם את שאר הסוסים, והמרכבה התהפכה על צידה, כל מאמצי העגלון והמשרתים לחלצם מן הבוץ עלו בתוהו. עברו שעות אחדות והנה איכר פשוט מתקרב עם עגלתו הרעועה, רתומה לשלשה סוסים כחושים ודקים מאד, ואף הם החלו מועדים ושוקעים בביצה, אולם האיכר שלף מיד את

אשרת
חיל
מי ימצא
ורחוק
מפנינים
מכרה

שוטו, הצליף על הסוסים אחת ושתיים, אלו אזרו את שארית כוחם, נעו לכאן וזו לשם, ופתאום משכו את העגלה אל מחוץ לביצה, ויהי הדבר לפלא בעיני הנסיך ומשרתיו.

ניגש הנסיך אל האיכר ותמה באזניו, לי יש ארבעה סוסים אבירים ומיוחסים ולך שלושה צנומים ודקים ולפלא הוא איך דוקא הסוסים שלך נחלצו ברגע אחד מן הבוץ, ואילו שלי כבר שעות מתבוססים בבוץ ולא יודעים איך להמלט מצרה זו. הסביר לו האיכר, הסוסים שלך מיוחסים המה, כל אחד מהם נטלת מהטובים מדינה, ממדינות שונות, לפיכך כשאתה מצליף על גבן, מושך כל סוס והמובחרים שבכל לרוח אחרת ואינם מצליחים להתאחד למען המטרה. מה שאין כן הסוסים שלי הדלים והכחושים, כולם ממשפחה אחת, אמא ושני בניה, לכן כשמכה אני את האחד גם השניים האחרים נחלצים מיד לעזרתו.

והנמשל, אמר רבי חיים: כיוצא בזה בענין שאנו דנים בו. אתה המלך נפוליאון דומה לנסיך ההוא, לרשותך צבא אדיר מחומש ומאומן היטב, אלא שאינו עשוי מעור אחד, מורכב הוא מצבאות אוסטריה, פרוסיה, ספרד ואיטליה, שנלוו אל הצבא הצרפתי אשר תחת פיקודך, לפיכך מתאמץ כל אחד מהם להסב לעצמו את תהילת הנצחון, ועוד ששמח בנפילת עמיתו בן ארץ אחרת. מה שאין כן צבא רוסיה, אף כי דל וצנום הוא באמצעים, כיון שמאוחד הוא, בנוי הוא כמקשה אחת, מבני עם אחד הלוחמים להגנת ארץ אחת ארצו שלו, הרי כל אחד חש בסכנה המשותפת עליו ועל חברו גם יחד, ועושים יד אחת לחרף נפשם על הצלתם וניצחונם. "מכאן הוד מלכותו נובע הפקפוק שלי בניצחונכם" סיים רבי חיים מוולוז'ין את פרשנותו על עתיד המלחמה. ואכן התברר שצדק, וחכם עדיף מנביא.

זוהי מעלתה של האחדות, ומתבטאת על ידי שכלל ישראל כל אחד נותן "זכר למחצית השקל" ועל ידי האחדות נזכה לישועה גדולה ובזכות האחדות "ביחד ננצח", שהקב"ה ימהר ויחיש את גאולתינו במהרה בימינו אמן. חודש טוב ומבורך

בברכת שבת שלום

נעמי שמואלי

מעשיות וחיזוקים

על רבינו מרדכי שרעבי זע"א

רבינו זיע"א היה מקפיד מאוד להצניע את תוקף גדולתו וקדושתו, והיה מונע את הפרסום בכל כוחו, רק מעטים אשר זכו להשתתף בשיעורים ידעו את גודל קדושתו, הנהגותיו המופלאות, ושהיה מלומד בניסים ונפלאות.

בשנת תשכ"ח נחלה רבינו מהתקף לב חמור, ואושפז בבית החולים שערי צדק הישן. לאחר מכן סיפר רבינו, כי בזמן שהותו בבית החולים, גילו לו מן השמים שגמר את התיקון שלו בעולם, ואם הוא רוצה להמשיך לחיות, עליו לזכות את הרבים ע"י שיקבל קהל לרפואה ברכה וישועה. רבינו זיע"א הסכים לזה, ואחר זמן מה יצא מכלל סכנה, ושב לאיתנו.

מאז נתפרסם רבינו בפי כל, ונעשה רבן של כלל ישראל. עשרות אנשים היו משחרים לפתחו בכל יום, ורבינו זיע"א שליבו היה רחמן ורך, היה משתתף ובוכה בצערם של הבאים, ומברכם לישועה וברכה. ואם יש איזה חולי או צרה מיוחדת, היה עורך להם תיקון עוונות לרבינו הרש"ש, או פדיון נפש, והכסף שלקח מהם בעבור התיקון היה מחלקו לשיבה ולתלמידים, ורבים נושעו מתפילותיו. גם היה מדריך את כל האנשים על שמירת השבת וכשרות וטהרת המשפחה, ורבים השיב מעוון.

עוגיות בריאות - פיצוחים

המצרכים:

- 1 כוס שקדים פרוסים
- 1 כוס חמוציות
- 1 כוס גרעיני חמניה
- 1 כוס גרעיני דלעת
- 1 כוס שזמשום
- חצי כוס בונדק
- רבע כוס סוכר
- 2 ביצים

אופן ההכנה:

1. רבע כוס סוכר + 2 ביצים לערבב עם כף עד שהסוכר נמס.
2. בעזרת כפית לוקחים מתערובת הפיצוחים, יוצרים תלוליות קטנות על גבי תבנית אפייה מרופדת בנייר אפייה, מסדרים ומועכים בכפית נוספת או בעזרת הידיים.
3. לאפות 12 עד 15 דק' בתנור שחומם מראש ל-175 מעלות.

